

BE PAVADINIMO....

„KIRČIAVIMO AMBASADORIŲ“ TIRIAMOJI VEIKLA KALVELIŲ „AUŠROS“ GIMNAZIJOJE

Dieną, kurią kas trejus metus gauname lyg iš dangaus – vasario 29 – skyrėme kirčiavimui. Sukvietę Kalvelių metodinio centro lietuvių kalbos ir literatūros mokytojus bei 9-10 klasių mokinių atstovus pristatėme „Kirčiavimo ambasadorių“ tiriamąją veiklą.

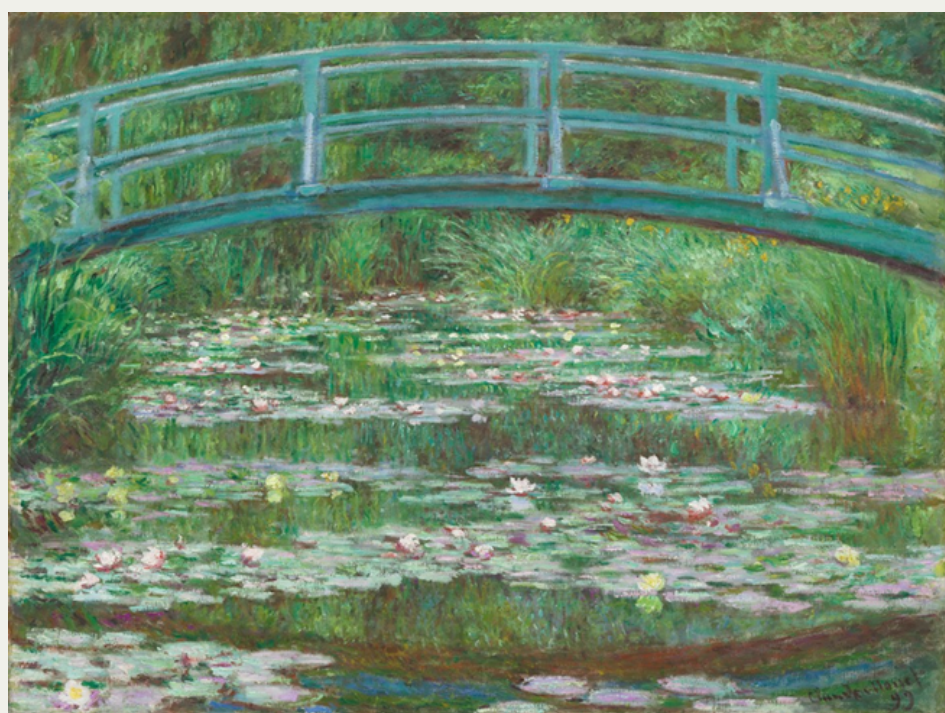
Dalis mokinių mano, kad kirčiavimo mokytis nereikia, nes egzamine nėra jokių užduočių, susijusių su kirčiavimu, išskyrus PUPP dalį žodžiu. Kalvelių „Aušros“ gimnazijos mokiniai mano kitaip: „Pagal tartį ir kirčiavimą sutinka, pagal rašybą palydi“. Tiesa, kad mokytis kirčiavimo taisyklių, jas suprasti ir taikyti nėra lengva, todėl pasirinkome tiriamąjį būdą. II G klasės mokiniai Ksenija Levčenko ir Tomas Kishel pristatė „Mokytojų vardų kirčiavimo tyrimą“ padarė išvadą, kad norint išvengti dažniausios klaidos tereikia taikyti vieną taisyklę: jeigu vienaskaitos galininko priešpaskutinis skiemuo yra trumpas arba tvirtagalys, tuomet kirčiuojama vardininko galūnė -a (Ninà, Anà, Valentinà, Kristinà, Teresà, Stelà, Tatjanà, Anželikà, Jelenà). Po pristatymo dalyviai žaidė interaktyvų žaidimą – labirinte ieškojo teisingų atsakymų į klausimus, susijusius su vardų kirčiavimu. Abiturientė Nikol Šostak pakomentavo dažniausiai per įvairių dalykų pamokas vartojamų terminų kirčiavimą, žinias dalyviai pasitikrino žaisdami Kahoot, kurį parengė IV G klasės mokinys Emilis Šimanskis (jis labai daug pagelbėjo ir rengiant prezentacijas). Lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Daiva Pugačiovienė mokė nustatyti žodžių kirčiuotę. Neapsiribojome vien teorine medžiaga, svečiams teko Padlet lentoje į „Kirčiuočių langų“ skiltis nustačius kirčiuotę įrašyti žodžius.

Gurkšnodami arbatą reflektavome „Kirčiavimo ambasadorių“ tiriamosios veiklos pristatymą, svečiai džiaugėsi galėdami plėsti savo žinias, kurias sakėsi panaudosią bendraudami lietuviškai.

IMPRESIONISTINĖS MINIATIŪROS

Žymaus prancūzų impresionisto Klodo Monė paveikslai įkvėpė III G klasės mokinius sukurti miniatiūras. Siūlome paskaityti ir pajusti akimirkos grožį.

Vanduo lėtai teka su savim traukdamas gražias rožines ir puikų aromata turinčias lelijas. Jos dengia visą telkinio paviršių, pamatyti pro jas atspindį vandeny sunkoka, bet nėra neįmanoma. Vėjas švelniai glosto aplink šį upelį augančią žolę, ji linguoja tarsi jūros bangos, besiritančios kažkur tolyn, tolyn į sodo gilumą. Pačiame sode yra žalias tiltas, jis pastatytas pagal japoniškus meno supratimus, bet atrodo paprastai. Vieta taip „pripildyta“ žalios spalvos atspalvių, kad net akį veria. Ant tilto, jo krašte, stovi žmogus, pražilusiais plaukais, atsirėmęs į turėklus, jo žvilgsnis įsmeigtas į gilumą miškelio. Akyse matomi prisiminimai apie buvusį laiką, vaikystę. Senolis vos nepradedą verkti, nes supranta, kad tų brangių akimirkų jau nesugrąžinsi. Šalia esantys medžiai lingavo nuo silpnų vėjo gusių, lyg norėtų šlamėjimu palaikyti vyriškį.

Kamila Duden

Artur Sidorovič

Tai buvo šilta rugsėjo diena. Mergina, pavargusi nuo miesto šurmilio, atvyko į poilsio vietą šalia miško. Išėjus iš kariatos jai atsiverė nuostabus vaizdas: būrys žmonių susirinko prie ryškiai mėlyno ežero ir dainavo linksmas daineles. Jų veiduose sustingo šypsena. Šokančių merginų sijonai sukosi tai į kairę, tai į dešinę, o kartais net pakildavo aukštyn, tačiau tuo metu niekas nekreipė į tai dėmesio. O už žmonių buvo matyti didžiulis tankus miškas. Medžiai nuostabiai atrodė jų fone, o tas lapų geltonumas suteikė jiems šviesios ir šiltos atmosferos. Mergina, susižavėjusi tuo vaizdu, dar porą minučių stovėjo sustingusi žiūrėdama į juos. Merginai ant peties nukrito geltonas klevo lapas. Ji paėmė lapelį į rankas, pasuko iš vienos pusės į kitą. Pajusdama malonų rudens kvapą, sklindantį iš klevo lapo, ji ryžto apimta prisijungė prie jų.

IMPRESIONISTINĖS MINIATIŪROS

Vieną saulėtą popietę, malonios vasaros dieną, moteris vardu Ieva pasuko į pievą, kurią, kaip ir jos suknelę, puošė įvairių spalvų gėlės. Moteris pajuto įkvėpimą, gamta suteikė jai ramumo, žolė kuteno jos kojas ir vėjas plaikstė plaukus. Surinkusi gražią gėlių puokštę, ja grožėdamasi, nusprendė pailsėti, paklojusi ant žaliuojančios žolės antklodę, ir paėmusi su savimi seną knygą, kurią paskutinį kartą skaitė būdama jauna. Ją skaitydama norėjo nuplaukti mintimis į savo gražiausias praeities akimirkas. Atsivertus ją kažkas iškrito į žolę. Ieva pradėjo ieškoti, radusi ji labai nustebė, juk tai, kas iškrito, buvo nuotrauka, kurioje buvo vaizduojama moteris su skėčiu.

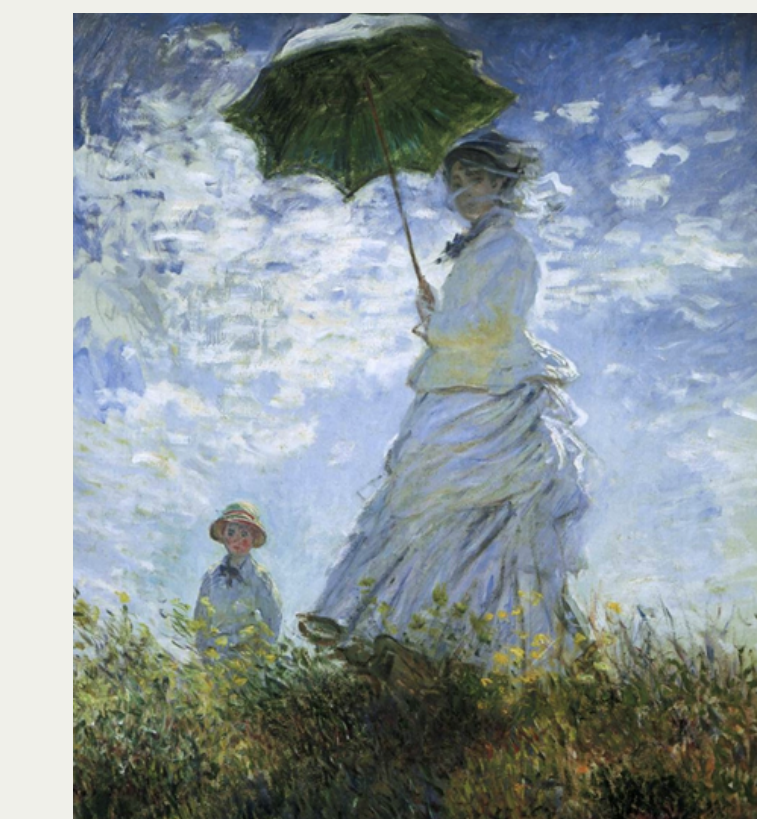
Evelina Tunkevičiūtė

Viename mažame kaimelyje kartą gyveno nepaprasto grožio moteris, ji buvo protinga, išsilavinusi ir turėjo tam tikrą meninį skonį, kurį galėjo suprasti ne kiekvienas. Moteris augino sūnų, kuris buvo prikaustytas prie seno, surūdijusio vežimėlio ir negalėjo vaikščioti, bet berniukas visa širdimi tikėjo stebuklais ir paprašė Kalėdų senelio padaryti stebuklą ir Kalėdų naktį, padaryti taip, kad jis mokėtų vaikščioti kaip kiti vaikai. Kalėdų rytą berniukas atsikėlė su mintimi, kad pagaliau gali vaikščioti. Jis iš visų jėgų bandė atsistoti ir kaip bebūtų keista, jam tai pavyko. Berniuko žydrose akytėse galima buvo įžiūrėti laimės ašaras, o jo mažo veidelio šypsenėlė buvo kaip niekada plati, bet berniukas praradęs pusiausvyrą nukrito ir atsitrenkė į žalsvos spalvos spintelę, kuri stovėjo prie berniuko mažos lovytės. Vaikinas mirė po kelių dienų ligoninėje, taip ir neatidaręs savo Kalėdų dovanos – mamos nupiešto paveikslo, kur berniukas su mama bėgioja po žaliuojančius laukus.

Livija Paulikaitė

Dominik Šapovalov

Vidurdienis. Saulės spinduliai tiesiai iš dangaus mušė į senus besisukančius malūno sparnus. Spinduliai jau buvo gana šilti, nes pavasaris jauėjo į pabaigą. Laukuose lingavo gražiausios gėlės, augančios šioje vietovėje – tulpės. Daugelį kilometrų buvo juntamas šis nuostabus kvapas, į kurį suskrisdavo aplink esančios bitės ir zvimbė laukuose. Vidury šių nuostabių laukų stovėjo senokas, bet gerai atrodantis namas. Šio namo gyventoja, sena gera močiutė, kuri iš visų jėgų jau darbavosi sode ir darže. Ji labai neskubėdama, bet labai rūpestingai laistė savo sodelį. O tuo metu bitės vis zvimbė, malūno sparnai vis sukosi. Taipėjo eilinė diena.

RENGINIŲ KALEIDOSKOPAS

02.07

MUZIKOS OLIMPIADOS SAVIVALDYBĖS ETAPAS

02.09

ŠIMTADIENIS, PAKYLĖJĘS IKI OLIMPO

02.13

„ŽIEMA, ŽIEMA, BĖK IŠ KIEMO!“

02.14

ŠVĘSKIME LAISVĘ KARTU!

02.15

ISTORINĖ VIKTORINA
„NEPRIKLAUSOMYBĖS AKTAS IR JO
SIGNATARAI“

02.15

TĖVŲ SUSIRINKIMAS

02.27

IŠVYKA Į VALDOVŲ RŪMUS

02.29

EDUKACINIS PROJEKTAS „PO STIKLU“

02.29

„KIRČIAVIMO AMBASADORIŲ“ TIRIAMOJI VEIKLA
KALVELIŲ „AUŠROS“ GIMNAZIJOJE

LAIKRAŠTĮ KURIA „JAUNIEJI
ŽURNALISTAI“,
MAKETUOJA GRETA KALENDO,
KURUOJA DAIVA PUGAČIOVIENĖ.

